

23 d'Abril

Sant Jordi

CASAL DE GENT GRAN DEL BAIX
GUINARDÓ

SANT JORDI

El Casal a casa

ACTIVITATS

Propostes

Omplim els balcons

Sant Jordi virtual

Sant Jordi musical

Horta - Guinardó

LLIBRES I ROSES

Comprar llibres

Llibres Online
Biblioteca Virtual

Recomanacions

Roses de paper

LA VEU DELS SOCIS

Desde mi ventana

Una mañana parda y fría,
del primer domingo de primavera,
intento luchar contra la monotonía
y escribo y no es la primera,
esta pretendida poesía.
Miro tras los cristales de mi ventana,
veo gente solitaria y sin anhelos,
por la calle pasear sin gana
y mascotas que acompañan a sus
dueños.

Josep Edo.

UN VIRUS POCASOLTA NO ENS FARÀ PERDRE LA NOSTRA TRADICIÓ.

La primavera ha arribat i confinats ens ha trobat.

No podem de casa sortir,
per veure l'esclat de colors als parcs i jardins.

Esperem amb delit les vuit del capvespre,
per sortir a la finestra, per aplaudir, a tots aquells que per
atendre'ns,
posen la seva vida en perill.

El que més anyoraré,
és que aquest Sant Jordi,
tancada a casa em quedaré,
pensant en les Rambles d'altres anys,
plenes a bullir, de gent, llibres i roses,
per triar i escollir.

Però com tot passa,
això també passarà i esdevindrà un record,
que potser ens ensenyarà,
a respectar i valorar, allò que ens envolta
i que ha voltes, no valorem.

Els governs, laboratoris, interessos creats.

Posin seny i no malmetin,
la vida dels qui els mantenim al seu pedestal.

En fi, espero que aquest any passi depressa,
doncs s'esperava que per la seva xifra fos un any "Boniquet"
i està sent un any bastan cab.....ejem.....

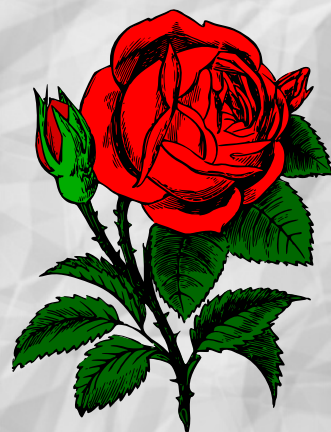
No desesperem, altres anys vindran, que ens faran oblidar
i recompensaran el mal tràngol que aquest ens està fent passar.

Mercè Capdevila.

CONFINAMENT

Sense pensar-s'hi gaire, va obrir la caixa que tenia guardada feia anys de la que ja no recordava el contingut. Li va semblar un bon moment per fer-ho. Tenia tot el dia per davant i cap obligació. Era la part bona d'aquesta maleïda temporada de confinament, que l'havia deixat tancada a casa, sota l'amenaça dels seus fills que deien que si sortia s'enfadarien amb ella. No els volia fer enfadar perquè darrera de l'amenaça s'hi endevinava el sentiment de protecció cap a la mare estimada. Si, per una vegada els faria cas i es mantindria lluny de la possibilitat d'enganxar aquest virus desconegut, que ja tenia uns quants amics seus confinats a l'hospital. Al obrir la caixa, va trobar un àlbum de fotografies en blanc i negre que la van traslladar a la època en que tot era així de fosc. També el cinema era en blanc i negre. Asseguda a taula mirant aquelles fotografies, el matí va passar volant. S'havia saltat l'hora del dinar i de prendre la pastilla que tocava. Va somriure. Ai, si els seus fills ho sabien ...

Josefina Altés i Campà

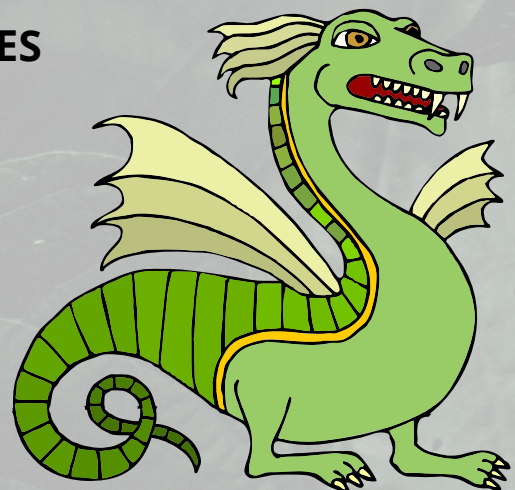

MONTSERRAT

Inaccessible, inabastable.
Muntanya sorgida del més profund del mar.
Misteriosa i familiar, sempre present.
Amb la llum del sol com a mantell protector
que t'envolta i acarona.
Reina d'un país insatisfet del seu destí,
incòmode amb els seus amos imposats.
Sempre en peu, lluitant,
intransigent amb els que no l'estimen,
esperançat amb els fills, guerrers incansables.
Estimades pedres arrodonides per aigües ja extingides.
Quant temps fa que vareu deixar de ser punxants?
Vigilants i gegantines, unides per un ferm desig:
Mostrar al món la quotidiana soledat.
Oh, inaccessible, vostra inalterable i majestuosa quietud.
Ferma, davant d'infinites tempestats i vents contraris.
Acollidora, amb tota mena de flors, matolls i bestioles.
Davant tanta bellesa, em deleixo per trobar en tu aixopluc,
per la meva inabastable, estimada Montserrat.

PILAR PERDICES

MOTS

No és un mot vell, precís,
genuí i afalagador
que acullo a la meva llar
com a nàufreg, immigrant.
Embolcallar-lo entre les mans,
desar-lo a la calaixera,
a l'estoig de les joies
o protegit sota el coixí.
Estar a punt per a sortir
a envair de ple els carrers
a ésser com una torrentera,
com un cavall desbocat.

Esdevenir barrina
que burxa, forada i penetra,
clava en el lloc més susceptible
el seu transparent significat.

Escampar la llavor
entre poetes, mestres i cantaires...
i tremolar amb la remor soterrània
dels mots que creixen cap a nosaltres.

Aquesta i no cap altra
és la nostra fita d'avui,
aquesta i no d'altra
és la punyent tasca que cal fer.

Isabel Serra

S O M N I

Amb el cel per companyia
agafo el vol d'un ocell;
on aniré sense guia
si el mapa que tinc és vell?

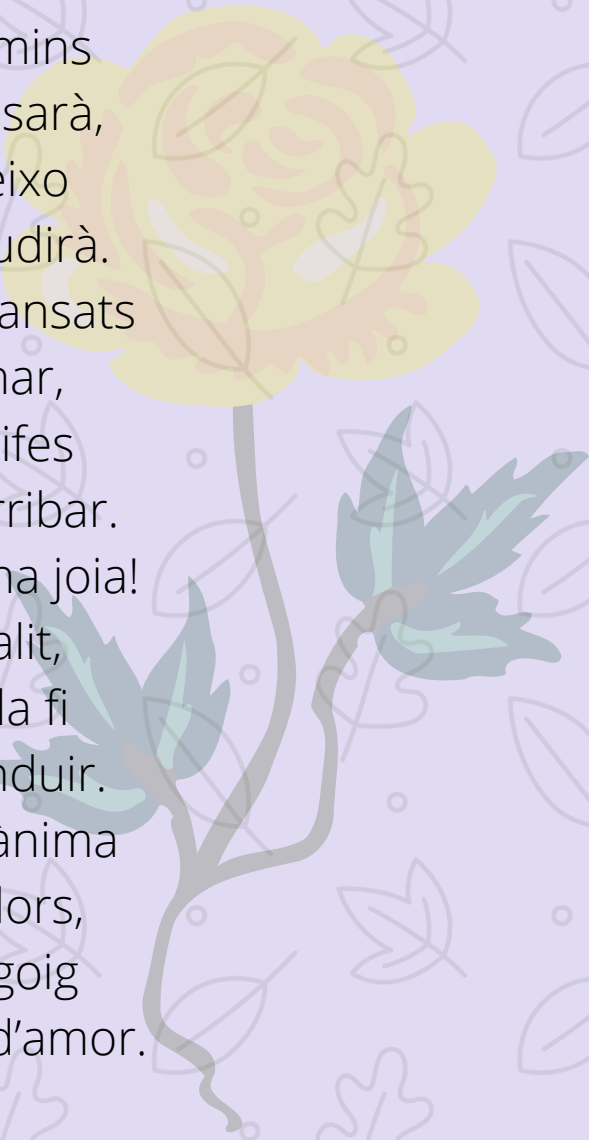
Ja ho sé: aniré per la drecera
d'un codolar fet d'argent,
on neix l'alba primera
i s'hi dorm el sol ponent.

On llueixen les estrelles
amb una resplendor suau
i amb la son a les parpelles,
cerco les flors de la Pau.

Isabel Serra

SENDERS DE FLORS

Poso flors en els camins
perquè sé qui hi passarà,
per a ell els guarneixo
puix jo sé que en gaudirà.
Els seus peus són ja cansats
de caminar i caminar,
per això vull fer catifes
per poder al poble arribar.
Quins corriols, oh quina joia!
hi passarà embadalit,
des de l'inici fins a la fi
a la glòria l'ha de conduir.
Són els senders de l'ànima
indrets plens de colors,
d'esperança, pau i goig
però sobretot curulls d'amor.

Isabel Serra

S E N S A C I O N S

Un aire rogenic de crepuscle
regava l'inexpressiu embolcall de la raó,
els meus pensaments es despullaven
amb l'enlluernament de la claror.
L'abstracció de ma pròpia vida
s'estampà en el blau horitzó,
ahora que lliscava una tímida llàgrima
enmig de la branca inquieta per la ventada.

Quin goig sentir l'esperit surar!
com transportat pel corrent de la mar,
oblidant preocupacions i entrebancs
i tot deixant el pensament volar.

Percebre l'ànsia de lliurar-te a l'espai,
d'escorcollar allò que l'alçada et brinda
i poder destriar les coses meravelloses
que massa sovint el destí ens les priva.

Isabel Serra

SANT JORDI 2020

He vist créixer roses
als balcons sense plantes.

He vist despertar el dia
al fons del mar.

He vist els núvols blancs
al cim del cel blau.

He vist les persianes
al damunt de les façanes.

He vist l'hotel tancat
a l'espera amb esperança.

I per si tot això no fos prou,
he vist descendre al galop
al cavaller Sant Jordi.

Ell rescatarà les roses,
que som nosaltres:
el poble català.

Alícia Escuín i Bielsa